

ΑΝΕΜΟΜΑΞΩΜΑΤΑ

Ὁ Ἀραβὴς εἰσπράττει τοὺς φόρους ἐν Καίρῳ φαντάσθη-
τε τί ὥρατα καὶ μὲ πόσῃν ἐγγένειαν θὰ εἰσπράττῃ Βάχαις;
— τὸν φόρον! — ὀνειρεύεσθαι; τὸν φόρον ἀμέσως — θέλεις νὰ
κινήθῃς; — παρουσιάζεται ἀμέσως ἐμπρὸς σου ἡμίγυμνος ἄ-
ραψ καὶ ὡς υπάλληλος ἢ χωροφύλαξ τοῦ θεάτρου τῶν Ὀλυμ-
πίων σοὶ λέγει μὲ ἀγρίαν φωνὴν — τὸν φόρον, κύριε! Οἱ μό-
νοι οἵτινες δὲν θὰ ἐκπλαγῶσι διόλου διὰ τὸ τοιοῦτον εἶδος
τῆς εἰσπράξεως θὰ εἶνε οἱ Ἕλληνες, ἂν ἀπέμειναν τοιοῦτοι,
διότι αὐτοὶ εἶνε συνειθισμένοι παιδιόθεν εἰς τὴν ἀβρότητα
τῶν εἰσπρακτόρων. Ὑπάρχουν καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ταμίαι,
τελώναι, ὑποταμίαι, ἑφοροὶ καὶ εἰσπράκτορες *systeme Araby*.

* *

Τί τυχερὸς ἄνθρωπος αὐτὸς ὁ Τρικούπης! Ὅλα καὶ δλα
ἠδύνατο νὰ περιμένῃ, ὅτι θὰ διώριζε τὸν κ. Δηληγιάννην ὡς
γειονομοσταθμάρχην, ὅτι θὰ διώριζε τὸν κ. Ζηνόπουλον ὡς Ἀρ-
χικλητῆρα, ἀλλ' ὅχι καὶ ὅτι θὰ ἐψώμιζε τὸν Κεδίβην τῆς Αἴ-
γύπτου. Ἡμπορεῖ νὰ μὴν εἶνε φίλος τῆς Ἑλλάδος ὁ Κεδίβης
ἀπὸ τὰ τώρα καὶ εἰς τὸ ἐξῆς; ἀφοῦ ἔφαγεν ὡς ὁ τελευταῖος
τῶν τελωνοφυλάκων τὸ ψωμὶ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως;

* *

Εὐτύχημα ὅμως δι' αὐτὸν εἶνε ὅτι ἡ στάσις τοῦ Ἀραβὴ
καὶ αἱ ταραχαὶ τῆς Αἰγύπτου συμβαίνουν τώρα καὶ ὅχι πρὸ
τεσσάρων πέντε ἐτῶν. Ἄν συνέβαινον τότε καὶ ἀπεστέλλετο
εἰς Αἴγυπτον ἡ γαλέττα ἐνὸς πρώην ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν
ὑπουργοῦ, θὰ ἤρκει αὕτη μόνη νὰ τὸν ξεπαστρέψῃ περισσό-
τερον τῶν φελλάχων τοῦ Ἀραβὴ καὶ τῶν τηλεβόλων τοῦ
Σείμουρ.

* *

Ὁ ὑποπρόξενός μας λέγεται Σκοτίδης. Φανταζόμεθα ἂν
ἐπήγαινε ποτὲ ὁ καλὸς οὗτος καὶ δραστήριος νέος πρὸς τὸν
Ἀραβὴν ἐκ μέρους τοῦ πολιτικοῦ πράκτορος καὶ τῷ ἐξῆτει
ἐγγυήσεις καθ' ἣν στιγμὴν ἐσκέπτετο νὰ θέσῃ πῦρ εἰς τὴν
Ἀλεξάνδρειαν. Ὁ Ἀραβὴς βεβαίως θὰ τῷ ἀπήντα.

— Μὴ μᾶς Σκοτίδης!

* *

Περίεργος πυρκαϊὰ ἡ ἐν Σμύρνῃ ἐκραγεῖσα τελευταίως. Ἀ-
πετέφρωσε τὸ ἐν τρίτῳ πασῶν τῶν οἰκιῶν τῆς ἑβραϊκῆς καὶ
τουρκικῆς συνοικίας καὶ ἀφῆκε ἀνέπαφς τὰ ἄλλα δύο τρίτα.

* *

Σφάλμα μέγα ἐπραξεν ἡ Ἑλλὰς νὰ μὴ κρατήσῃ τὸν πέ-
ρυσιν ἐλθόντα ἐνταῦθα γερμανὸν ἄχειρα Οὐνθαμ διὰ νὰ τὸν
κάμῃ ἀστυνόμεν. Ὅλα καὶ δλα ἠδύνατο νὰ πράξῃ αὐτὸς ὅσα
πράττουσι καὶ οἱ ἄλλοι ἀστυνόμοι, ἐκτὸς ὅμως καὶ τὸ νὰ
ραπίσῃ.

* *

Συνήκως ὅταν λέγομεν ἐκλαμβάνω ὁλοῦς ὅτι πέρνομεν
ἓνα πρᾶγμα δι' ἄλλο. Ἀλλ' οἱ καλόγηροι τοῦ ἐρημονησίου
Παλαιοναγκαῖα ἐξέλεβον τὸ αὐτὸ πρᾶγμα διὰ τὸ αὐτὸ, ἀ-
φοῦ ἐνόμισαν ὅτι οἱ εἰς τὸ νησίον ἀποβιβασθέντες χωροφύ-
λακες ἦσαν ληστρικὴ σηματορία.

* *

Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον.

— Παιδί, καλὲ αὐτὸ τὸ ροσπίφ δὲν εἶνε καλόν.

— Ἀπατάσῃς κύριε. Τὸ ἔκρυψα ἀπὸ τοῦ ἰδίου κομμάτι ἀπὸ
τὸ ὅποιον σὰς εἶδωκα καὶ προχθὲς ὅπου τὸ πῦρατε τῶσον νό-
στιμον.

Καὶ ὁ Ἀσμοδαῖος, συμμεριζόμενος τὰ παρὰ τοῦ τύπου ὁ-
λοκλήρου ἐκδηλωθέντα ὁρόθυμα αἰσθήματα, στιγματίζει
τὴν φαῦλον καὶ ἄνανδρον ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ
Μὴ Χάρεσαι κ. Β. Γαβριηλίδου. Ἀλλοίμονον εἰς τὰς χώρας
ἐκεῖνας ὅπου ὑπεράνω καὶ αὐτοῦ τοῦ νόμου ἵσταται ἡ ράβδος
τοῦ δολοφόνου, καὶ ὅπου ἀκόμη μετὰ τῶσαν ἐπὶ τῶν πολιτισμῶν,
μετὰ τόσα πῶτα, μετὰ τόσας καυχήσεις τίθενται εἰσέτι εἰς
ἐνέργειαν τοιαῦτα σκότια καὶ ἄνανδρα μέσα. Παρὰ τῶν ἀρ-
μοδίων ἀρχῶν ἀπαιτοῦμεν καὶ ἡμεῖς δραστηρίαν ἐνέργειαν
ὅπως συλληφθῶσι καὶ τιμωρηθῶσιν αὐστηρῶς οἱ ἐνοχοὶ τῆς
μυσαρᾶς ταύτης πράξεως.

ΑΙΜΥΛΙΟΣ ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ.

Ὁ Ἀσμοδαῖος ἀποθέτει ἐνίοτε τὸ προσωπεῖόν του διὰ νὰ
σπογγίσῃ τὰ δάκρυά του, ὅτε περιστάτικόν τι ἰδιαιτέρως ἐ-
δυνηρὸν πλήττει τὴν καρδίαν του. Τοιοῦτον δι' αὐτὸν ἐκτέ-
κτως λυπηρὸν γεγονός ἐγένετο ὁ θάνατος τοῦ ἀρίστου νέου
Αἰμυλίου Βαλαωρίτου. Ὑπάρχουσι νέαι ὑπάρξεις, ἔχουσιν εἰ-
δικόν τι γόητρον πηγάζον ἐκ τῶν περιστάσεων τῆς ζωῆς αὐ-
τῶν. Ὁ Αἰμύλιος Βαλαωρίτης ἦτο ἐκ τούτων. Εὐφυΐα καὶ ἀ-
γαθότης ἦσαν τὰ κυριώτατα αὐτοῦ χαρακτηριστικά. Ἀλλ' ἡ
εὐφυΐα αὐτοῦ εἶχε τι τὸ ἐκτακτὸν καὶ ἡ ἀγαθότης αὐτοῦ
εἶχε τι τὸ ἀγγελικόν. Ἄνδρες ἔξοχοι ἐκ τῶν φίλων τῆς αἰ-
κογενείας του ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἐκ τῶν καθηγητῶν του ἐν Ερ-
μανίᾳ, προέλεγον εἰς τὸν νέον τοῦτον μέγα μέλλον. Ἀλλ' αἱ
ἐλπίδες αὗται ἐσβέσθησαν πᾶσαι ὡς φθινοπωρινὴ θύσις ἥλιου
ἐν τῇ ἐξαισίᾳ νήσῳ Μადέρα, ἥτις ἐγένετο ὁ ἀνθοστρεφὴς τό-
πος τοῦ φιλτάτου Αἰμυλίου.